

ESPLENDOR DE LA TARDOR

Un relat de: [PERLA DE VELLUT](#)
ESPLENDOR DE LA TARDOR

Anant-me'n estic i la teua llum
m'illumina i em captiva,
detenint el temps castíssim,
vibre d'emoció per viure'l.
Trenque el silenci aquest desgastat
desgel que transfigura la vida
cerque en un moment la meua existència,
i dins dels teus ulls, la meua joventut.
Perquè et tinc sempre juvenesa,
perquè paladejant-te en el meu record.
Sota el nivell esplendor de la tardor
que prompte sé que aplega, vivint
aqueixa llum que estic assaborint.

Autor: PERLA DE VELLUT